

var skrevet, bl. a. og navnlig fordi det, som Flertallet, antagelig foranlediget af Mindretallets Bemærkning — maa jeg sige: det rigtige i Mindretallets Bemærkning —, har skrevet, som Ordføreren meget rigtigt sagde, ikke siger noget som helst om, paa hvilken Maade Ministeren skulde kunne give Rigsdagen den Indflydelse. Det er antagelig ikke Meningen — det vil jeg indtil videre gaa ud fra —, at der skal forelægges et nyt Lovforslag for Rigsdagen om, hvordan Stationsbygningen ved Personbanegaarden i Aarhus skal indrettes. Naar dette ikke er Meningen, vil Ministeren naturligvis ved at tilkalde nogle Medlemmer af enten det tidligere Udvalg om Sagen eller maaske Finansudvalget kunne faa at vide visse Medlemmers Opfattelse af den paagældende af Statsbanerne godkendte Plan, men det er jo ikke det samme som, at Rigsdagen har Lejlighed til at tage Stilling til den. Naturligvis, hvis Ministeren følger Henstillingen, vil vi haabe, at der saa ogsaa kommer noget godt ud af Konkurrencen, og navnlig, at det ikke i nogen som helst Henseende maa forsinke de Arbejder, der efter min og vist alles Opfattelse er ret nødvendige.

Maa jeg, da jeg har faaet Ordet, gøre endnu en Bemærkning i Anledning af, hvad der staar i Bemærkningerne. Det vil ses, at Flertallet har fundet sig foranlediget til, fordi der, som det hedder, fra en Side i Udvalget har været udtalt, at den Overenskomst, der var sluttet, var ugunstig for Statsbanerne, at føre et længere Forsvar for denne Overenskomst, forsaavidt angaar de Mageanlæg, der er foretagne. Ordføreren kom ikke i sin Tale ind paa dette, men i Betænkningen er det derimod ret udførligt søgt paavist, at de Tal, der fra Statsbanernes Side er opgivne som angivende Værdien af de paagældende Grunde, ikke er rigtige. Man gaar ud fra, at Statsbanerne for det første har ansat Værdien for højt, men dernæst, at de har ansat Værdien paa det samlede Areal, skønt de kun skulde ansætte Værdien paa de Arealer, der kunde blive til Bebyggelse, naar Gadeanlæg med videre er t ukket fra. Om Statsbanerne i deres Bedømmelse har taget fejl, tør jeg ikke udtale mig om; jeg er ikke tilstrækkelig kendt i Aarhus til at vide, om Værdien er rigtigt ansat; jeg gaar indtil

videre ud fra, at Statsbanerne har ansat Værdien rigtigt. Jeg gør blot opmærksom paa, at Flertallet har fundet det nødvendigt at paastaa, at Værdiangivelsen ikke er rigtig, og jeg tror, at Flertallet i saa Henseende har været for ivrigt, thi efter at have paaavist — efter deres Mening — at det først er, naar visse Foranstaltninger er gennemførte, at Arealernaaske kan faa den Værdi, der er angivet af Statsbanerne — og saa endda kun den Del af Arealerne, som ligefrem kan sælges til Bebyggelse, man skal fraregne Gadearealer — gaar de over til at vise, at for det Areal, som Statsbanerne overtager ved Magelæg ude i Mølleengen ved den nye Godsbanegaard, er i Virkeligheden Værdien ansat for lavt af Statsbanerne. Man prøver paa den Maade at faa lidt mere Balance i det, saa at det ikke bliver slet saa stort et Tilskud, der af Staten ydes til Aarhus Kommune for at gennemføre Foranstaltningen. Jeg vil erkende min Uformuenhed til at afgøre, hvormeget de 140 000 Kvadratmeter Areal, som Staten skal have af Aarhus Kommune, er værd, men jeg drister mig til at paastaa, at hvis man skal tage Hensyn til, hvad der skal foretages med Arealerne, for at de kan faa nogen Værdi, vil det Areal, som Staten skal overtage af Aarhus Kommune, vanskeligt kunne konkurrere med dem, der ligger ved den nuværende Hovedbanegaard. Forholdet er nemlig det, at de Arealer, Staten skal have — bortset fra de smaa Strimler langs med det nuværende Banegaardsterræn ved Banegaardsgade m. v. —, er ganske almindelige Enge, hvorpaa der skal fyldes i hvert Fald 3 m Jord, inden de har nogen som helst Værdi til Bebyggelse eller Oplagspladser, og at de for Tiden af Aarhus Kommune benyttes til Losseplads. Det, at Kommunen i Løbet af en Snes Aar maaske kan fylde dem op med det, der fejles op fra Gaden, eller hvor det nu er, kan vel nok efterhaanden give dem nogen Værdi, men skulde de sælges i Øjeblikket, er jeg tilbøjelig til at tro, at de, der skulde købe dem enten til Bebyggelse eller Oplagsplads, vilde betakke sig for at give 140 000 Kr. derfor med den Forpligtelse at skulle lægge 2—3 m Fyld paa, som maaske skal hentes langt borte fra. Det kan være, at Staten ræsonnerer saaledes, at den kan nok faa noget at fylde op med, nu har Aarhus Kommune fyldt